

[Pia Kjærsgaard]

dyrplageri. En opbremsning i udbredelsen vil være på sin plads, og en fuldstændig standsning vil mere være på sin plads.

Svar (7/8 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter dyreværnslovens § 7 skal den, der vil aflive et dyr, sikre sig, at dyres dræbes så hurtigt og så smertefrit som muligt. Bekendtgørelse nr. 200 af 26. marts 1986 fastsætter nærmere regler om slagting af husdyr. Det er efter bekendtgørelsen hovedreglen, at dyr skal bedøves fuldstændigt, umiddelbart før blodudtømningen påbegyndes.

Fjerkræ kan dog slagtes ved, at hovedet med et hurtigt hug skilles fra kroppen. Det er endvidere efter bekendtgørelsen tilladt på visse betingelser at slagte husdyr uden bedøvelse, når slagtingen foretages efter jødisk eller muhamedansk ritus. Da rituelle slagtinger kun bør foretages under fornødent dyrlægetilsyn, må de kun foretages på et eksportslagteri.

Rituelle slagtinger har – bortset fra en periode fra 1953 til 1954 – i hvert fald været tilladt i Danmark siden en plakat af 19. februar 1808 om rituelle slagtinger. Spørgsmålet om anvendelse af rituelle slagtinger har ved flere lejligheder været forelagt for Det veterinære Sundhedsråd, der er et særligt sagkyndigt organ, som bl.a. afgiver udtalelse i sager om dyreværnsmæssige spørgsmål. Sundhedsrådet har ikke haft bemærkninger til reglerne herom.

Justitsministeriet er ikke bekendt med omfanget af rituelle slagtinger i Danmark.

Justitsministeriet vil overveje spørgsmålet om rituelle slagtinger i forbindelse med den kommende revision af dyreværnsloven.

Spm. nr. S 1556

Til *miljøministeren* (29/7 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at friholde virksomheder med egne rensningsanlæg, der kan leve op til vandmiljøhandlingsplanens krav, fra at skulle bidrage med ekstra vandafgifter til kommuner, der skal lave voldsomme investeringer i nye kommunale rensningsanlæg?«

Begrundelse

Med den hastebehandlede vandmiljøhandlingsplan, som regeringen fik gennemført i foråret, kom ikke blot kommunerne, men også visse virksomheder i knibe økonomisk. Bl.a. vil en virksomhed, der allerede har investeret millioner i rensningsanlæg til spildevand, blive pålagt en ny voldsomt forøget kommunal vandafgift. Dette sker for at dække udgifterne til de nye anlæg, kommunerne skal oprette for at leve op til vandmiljøhandlingsplanen inden den 1. januar 1993.

Det er ganske logisk, at en virksomhed af ovennævnte art ikke vil være i stand til at forøge sine omkostninger pludseligt og stadig være konkurrencedygtig, og det er selvfølgelig urimeligt, at en sådan virksomhed skal straffes yderligere, fordi den har været forud for miljøreglerne.

Spørgeren vil gerne have oplyst, hvad ministeren vil foretage for at sikre de virksomheder – få eller mange – der allerede er eller ved små ændringer vil være i stand til at udlede rensat spildevand fra eget anlæg. Det er en klar skævhed ved loven, at disse virksomheder ikke fritages for ekstraregninger, når de ikke deltager i den forening, der ønskes bekæmpet. I stedet kan disse supermoderne virksomheder se frem til lukning som følge af helt urimelige krav på grund af miljøbekæmpelse.

Svar (10/8 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I beretning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget om vandmiljøplanen er vedrørende betalingsreglerne anført, at de samlede udgifter til rensning i de kommunale anlæg og de tilsluttede industrier bliver mindst mulige.

For virksomheder med egne udledninger og egne rensningsanlæg, der opfylder vandmiljøhandlingsplanens krav, vil der ikke blive tale om betaling til kommunal rensning.

Virksomheder tilknyttet kommunal rensning skal deltage i betalingen til spildevandsafledning og rensning efter kommunernes betalingsvedtægter.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg har bedt Miljøstyrelsen om at udarbejde de fornødne bekendtgørelser til udmøntning af handlingsplanen på spildevandsområdet og forhandle lovudkastet vedrørende kommunale beta-